

ПРЕПОДОБНА МАРІЯ ЄГИПЕТСЬКА

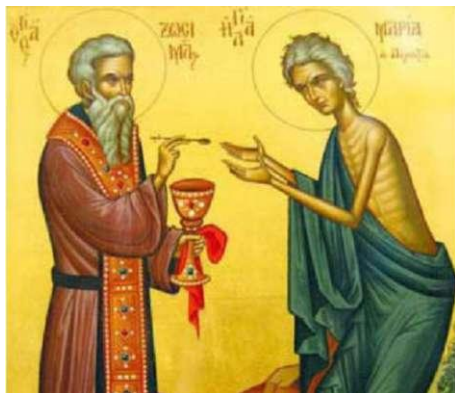
Життя святої є прикладом істинного покаяння і милосердя Божого. У V ст. в єгипетському місті Олександрії жила симпатична дівчина Марія. В 12 років вона покидає батьківський дім і 17 років проводить своє життя гріховно. І здавалось би, що вже не було надії повернення на шлях християнського життя... Але Милосердний Господь не хоче смерті грішників, і Своєю премудрістю навернув Марію до спасіння.

Для задоволення своїх гріховних звичок Марія сіла на корабель, який прямував з паломниками в Єрусалим на свято Воздвиження Христа Господнього.

В день свята Воздвиження Марія разом з народом йде в храм, щоб приложитися до Хреста Господнього. Але невидима сила зупинила її. Прикладаючи зусилля, Марія знову і знову не може увійти у храм. Світло правди Божої освітло її розум і серце. Зрозуміла, що грішним є розпусне життя, і гріхи її не впускають у храм. Піднявши очі Марія побачила ікону Божої Матері. Слізно почала благати Пресвяту Богородицю, щоб дозволила їй увійти у храм: «О, Мати Божа! Дозволь мені підійти і поклонитися Животворящому Христу, і я більше не буду грішити». Марія спокійно увійшла в храм, ніщо її більше не відштовхувало. Поклонилася Святому Хресту. Вийшовши з храму, дякувала Матері Божій за отриману благодать і відчуття покаяння, і просила поради куди прямувати далі. Почула тихий голос: «Йди за Йордан і там знайдеш спокій». Марія повірила, що невидимий голос стосується саме її, і плачучи сказала: «Владичице Богородице, не покидай мене». Марія назавжди залишає безсоромне життя.

Вона пішла до ріки Йордан. Того ж дня човном переправилася на другий беріг ріки і пішла за повелінням Богородиці далеко-далеко в пустиню. Сорок сім років ніхто нічого не чув про Марію і не бачив її страждань, молитовного подвигу і молитви за весь світ.

На березі Йордану був древній монастир. До нього прийшов з іншого монастиря бла-

гочестивий старець Зосима, який давно мріяв знайти святих людей, благочестивих подвижників, які навчили б його, як досягти духовної досконалості. В цьому монастирі був звичай: в першу неділю Великого посту ігумен служив Літургію, всі причащалися і йшли в пустиню, кожен окремо, проводячи час в молитвах і пості аж до Вербної неділі. Старець Зосима також пішов в пустиню. Одного разу, коли він молився здалося йому, що бачить постать, яка нагадує тінь людини, опалену сонцем, біле волосся спало на плечі і без одягу. Старець хотів підійти, але вона почала втікати і він ніяк не міг наздогнати її. Старець Зосима слізно почав просити: "Чому ти втікаєш від мене, грішного старця? Почувся голос: „Прости мене, отче Зосиме, що не можу стати перед тобою, бо я жінка, і як бачиш нічим не прикрити. Дай мені щось, щоб я прикрилася". Здивований тим, що невідомо йому пустинниця назвала його ім'я, старець дав їй свій верхній одяг.

Тоді вона дозволила підійти ближче. Старець Зосима почав слізно благати подвижницю, щоб вона розповіла йому про своє життя. Довго розмовляли, довго розказувала йому Марія,

не називаючи свого імені, про своє життя, про боротьбу зі спокусами і як, нарешті, знайшла мир душевний і радість у Господі. Просячись зі старцем, свята угодниця просила його не розповідати про неї нікому аж до її смерті і просила наступного року залишитися на весь Великий піст в монастирі і в Страсний четвер прийти на берег Йордану і причастити її. Минув рік. Старець Зосима, взявши святі дари, дійшов до Йордану. Довго чекав і нарешті побачив, що підійшла вона до ріки, перехрестила її і пішла по воді, як по суші. Поклонившись до ніг старця і смиренно помолившись, вона причастилась. Угодниця просила старця Зосиму прийти через рік на те місце, де вперше вони зустрілись. Минув рік і старець виконав прохання Марії і прийшов у пустиню. Але побачив подвижницю неживою, зі складеними на грудах руками, але на піску виднілися написані нею слова: вона просила старця похоронити її, назвала своє ім'я - Марія і вказала день своєї смерті, цей самий день, коли старець Зосима причастив її рік назад. Як виконати волю преподобної, коли немає ніякого знаряддя в руках? Раптом старець побачив лева, який підійшов до святої і почав лизати їй ноги. Потім вивірив лапами яму і тихо, наче ягня, пішов по пустині. Старець виконав волю преподобної, відспівав її, і пішов у свій монастир, прославляючи Христа. Там розповів братії, що чув і бачив про преподобну Марію. Всі дивувались, слухаючи про милосердя Боже.

Подвиг преподобної Марії Єгипетської полягав в тому, що життя її до покаяння було гріховним, а після призначення через покаяння, піст і молитву вона досягнула святості. Християни проводячи гідно Великий піст пізнають серцем і душею торжество пасхальної радості. Преподобна Марія через свій духовний шлях пізнала торжество істинної віри, єднання з Христом і найбільшу радість в торжестві Воскресіння Христового.

ЮВІЛЕЙ ЗНАНОГО КОБЗАРЯ

У суботу 25 лютого у м. Ромни відбувся творчий вечір присвячений 75-літньому ювілею відомого далеко за межами Сумщини кобзаря Ігоря Рачка. Привітати ювіляра прибуло чимало його шанувальників, які захоплені його творчістю, патріотизмом, великою любов'ю до своєї рідної землі. Адже у думах, кантах і псалмах, митець несе слово Боже, оспівує правдиву історію України, пробуджує у людей любов до власних традицій, культури та рідної мови.

У радянські часи кобзаря, який завжди ревно відстоював українське слово, переслідувало КДБ, звинувачуючи у націоналізмі та антирадянській агітації. Проте, наче сама Пресвята Богородиця оберігала його своїм омофором і рятувала від ув'язнення.

Його вчителями були відомі кобзарі Євген Адамцевич та Іван Петренко, які й передали Ігорю Рачку незламний кобзарський дух.

І сьогодні майстер передає свій талант молодим кобзарям. Багато хто з них особисто приїхав привітати ювіляра. Серед них: Микола Товкайло (м.Переяслав-Хмельницький), Тарас Силенко, Юрко Кочержинський, Юрко Авдеев (м. Київ), Олександр Тріус (м. Ромни), які дарували знаному кобзарю прекрасну гру і чудовий спів. Привітав ювіляра також дослідник творчості українського кобзарства, доктор філологічних наук, Олексій Вертій (м. Суми), від творчої інтелегенції Роменщини привітав директор краєзнавчого музею Володимир Панченко.

Ігор Рачок щирий прихильник Української Православної Церкви Київського Патріархату. Незважаючи на свій поважний вік і

те, що живе кобзар за 20 км від райцентру, він знаходить можливість відвідувати богослужіння і співати у церковному хорі Петропавлівського храму м. Ромни.

Тепло вітав Ігоря Рачка благочинний Роменського району, настоятель Петропавлівського храму, протоієрей Ігор Мурий, який подарував ювіляру ікони.

За представленням керуючого Сумської єпархії, Високопреосвященного архієпископа Мефодія за працю і вкладу відродженню духовності нашого краю Ігоря Рачка представлено до Патріаршої нагороди.

СВЯЩЕНИК З ПАРАГВАЮ ПРИБУВ НА СУМЩИНУ

Нещодавно Сумщину відвідав настоятель храму Святого Юрія Переможця, що в місті Енкарнасьйон Республіки Парагвай, протоієрей Анатолій Яремко.

Заокеанський гість зустрівся з Високопреосвященним архієпископом Сумським і Охтирським Мефодієм та духовенством Сумської єпархії, а також відвідав Свято-Воскресенський кафедральний собор єпархіального центру.

Після чого в Сумському єпархіальному управлінні відбулася цікава дискусія щодо розвитку Української Православної Церкви Київського Патріархату в Україні та життя її парафій за кордоном, зокрема в Республіці Парагвай.

Отець Анатолій вже п'ять років проводить своє пастирське служіння далеко від своєї рідної землі. У Парагваї знаходиться численна українська діаспора, яка своєю історією сягає понад 120 років. Вже кілька поколінь виросло у цій країні, але вони до цього часу зберігають свої традиції, культуру, мову,

свою прадавню віру. І сьогодні наші земляки користуються великою повагою у корінного населення за свою працелюбність і згуртованість.

Адже найперше прибувши на нову землю наші українці починали з будівництва церков тому, що віра об'єднувала духовно, давала сили і терпіння перенести всі труднощі і віддалення від рідної землі.

Протоієрей Анатолій крім проведення богослужінь і духовної опіки пастви, веде щотижневу програму на місцевому радіо.

Також парафіяни з Парагваю передали листа архієпископу Мефодію і подякою за ревну працю свого настоятеля.

Гість з Парагваю

відвідав також Роменщину, зокрема у с. Василівку. Адже саме тут у Свято - Миколаївському храмі, отець Анатолій починав своє пастирське служіння. Прихожани радо зустріли свого колишнього настоятеля. Також він разом з настоятелем храму Петром Лютаком відслужили Божественну літургію після якої пастир привітав усіх присутніх, розповів про своє служіння у Парагваї і закликав Боже благословення на всіх присутніх.

ПРО ТАЇНСТВО ЄЛЕОСВЯЧЕННЯ (МАСЛОСОБОРУВАННЯ)

З настанням Великого посту в багатьох храмах звершується Таїнство Соборування. Що означає це таїнство? В яких випадках потрібно його застосовувати і чи можна після його прийняття забути про немочі тіла? На ці і інші подібні запитання спробуємо дати вагомий відповіді.

Соборування, або інакше Єлеосвячення - це церковне таїнство. Встановлення самого таїнства своєю історією заглиблюється в давнину віків, аж до апостольського періоду. Святий апостол Яків у своєму посланні говорить: "Чи хто з вас занедужає, нехай покличе пресвітерів Церкви і нехай помоляться над ним, помазавши його оливою в ім'я Господнє. І молитва віри зцілить недужого і підведе його Господь; і якщо він гріхи вчинив, простяться йому." (Як. 5. 14-15). Першопочатково Таїнство Єлеосвячення звершувалося через покладання рук, як це відображено в книзі Дій Святих апостолів (Дії 28. 8-9). Згадка саме про такий чин звершення таїнства збереглася в нашому требнику - в молитві що читається в кінці таїнства при покладанні Євангелія, як руки Господської на голову хворої людини. Покладання рук для отримання зцілення було замінено вже в апостольський час помазуванням елеєм.

Окрім тілесного зцілення, в таїнстві випрошується і відпущення гріхів - тому що більшість недуг є наслідком гріхів, тоді як сам гріх - недуга духовна. Святі отці Церкви повчають, що при Єлеосвяченні відпускаються забути гріхи (але не свідомо затаїні під час сповіді) наприклад через причину малозначимості для людини. А сукупність таких гріхів може лягти тяжким ярмом на душу людини і стати причиною не тільки духовного упадку але і тілесних недуг.

Єлеосвячення називається ще Соборуванням тому, що за уставом Церкви його повинні звершувати сім священників (собо́ром священнослужителів). Число сім - символічний знак Церкви і означає її повноту: саме тому послідування таїнства складається із прочитання, після визначених молитов, саме різних уривків із Апостола і Євангелія, які розповідають про покаяння, про зцілення, про необхідність віри, про страждання і милосердя. Після кожного такого прочитання і молитовного

звернення до Бога про відпущення гріхів над недужою людиною (чи людьми) відбувається помазування освяченим елеєм (маслом) змішаним із вином, і таке помазування звершується семиразово. Церква допускає також звершувати це таїнство трьома, двома і навіть одним священнослужителем, лише б він звершив те, що належить робити семи священникам, виголошував всі молитви і звершував помазування.

Соборування за вченням Церкви звершується над православним християнином старше семи років, що страждає тілесними і душевними недугами. Під душевними недугами можна розуміти і важкий духовний стан (смуток, скорбота, відчай), або ж причиною такого стану можуть бути нерозкаяні гріхи і навіть ті гріхи які людина сама не визнає за гріх.

Отже таїнство може звершуватися не тільки над страждаючими від тілесних недуг людьми чи тими які знаходяться на смертному одрі, але і над тими людьми які на перший погляд виявляються цілком здоровими і повними життєвих сил. Не звершується таїнство над хворими

які знаходяться в несвідомому стані, над буйними, психічно хворими і над біснуватими. Саме Таїнство Соборування можна звершувати в храмі, а також в інших придатних до цього чину місцях. За існуючою традицією Церкви загальне Єлеосвячення в багатьох храмах відбувається в дні Великого посту, перш за все в Хрестопоклонну і Страсну седмицю. Щоб приступити до цього таїнства, якихось особливих приготувань не потрібно, але корисно буде поєднати його з Таїнством Святої Сповіді і Святого Причастя, тому що по вірі Церкви в Соборуванні також подається прощення забутих нами гріхів, і звичайно, людина яка висповідалась, щиро очистила свою душу покаянням, з великою для себе користю прийме це і Єлеопомазування. Потрібно також знати, що до Соборування потрібно приступати не частіше як один раз в році.

Єлеопомазування часто плутають із Миропомазуванням, а це зовсім різні Таїнства. Миропомазування звершується відразу після Хрещення і в ньому - подаються Дари Святого Духа, які допомагають нам зростати і набиратися нових сил. Зовсім інше помазування є і на Всенічному богослужінні, це помазування зовсім не є таїнством, а лише помазування Святим Єлеєм, що був освячений на літії разом з хлібом, вином і пшеницею. В Таїнстві Соборування, як це бачимо в посланні ап. Якова (Як. 5.14-15) людині подається два Божественні дари.

Перший такий дар - це зцілення тілесне, тому що з хворою людиною моляться і інші, а Господь Сам обіцяв: "Істину також кажу Вам: якщо двоє з вас дійдуть згоди на землі просити про всяку річ, то, чого б вони попросили, буде їм від Отця Мого Небесного; бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там і Я серед них." (Мф.8.19-20).

Другий такий дар, що посиляється людині у цьому таїнстві - це відпущення гріхів. Але людина сама повинна прагнути позбутися цього гріховного ярма і перша зробити крок на зустріч Богові тим самим виконати ще одну Його заповідь: "І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим..." (Мф. 6.12).

протоієрей Віктор Феденьків

ЯК ПРИГОТУВАТИСЯ ДО ПРИЧАСТЯ І СПОВІДІ

До Сповіді потрібно готуватися заздалегідь щирою молитвою, постом і примиренням з усіма людьми. Це допомагає заглянути в себе, побачити свої гріхи і пізнати серед них головну свою гріховну недугу.

Бажано прочитати літературу, присвячену Таїнствам Сповіді і Причастя.

Не треба розповідати духовнику довгих історій, досить викласти сам гріх. Богу й духовнику важливе почуття спокути, не детальні розповіді, а розкаєне серце. Потрібно пам'ятати, що сповідь - це не тільки усвідомлення власних недоліків, але насамперед - бажання очиститися від них. В жодному разі неприпустиме самовиправдання - це вже не покаєння!

Сповідь має бути повною. Не можна сповідати спочатку одні гріхи, а інші залишати на наступний раз.

Усамітнівшись, проаналізуй своє життя за заповідями Божими:

1 Я є Господь Бог твій, нехай не буде в тебе інших богів, крім Мене.

Чи маєш тверду віру в слово Боже і вчення святої Церкви.

Чи не маєш сумнівів в істинах святої віри.

Чи не допускав невір'я в промисел Божий.

Чи не перебував у відчаї щодо свого спасіння у випадку тяжких гріхів, тобою допущених.

Чи не звертався за допомогою до ворожитів з метою дізнатися про майбутнє чи полегшити хворобу та уникнути інших нещастів.

Чи не сподівався більше на свої сили, інших людей, ніж на Бога.

Чи завжди приносив подяку Богу за Його милості до тебе.

2. Не роби собі кумира і нічого подібного до нього, не поклоняйся і не служи йому.

Чи не надавав переваги собі перед іншими.

Чи не показував себе людиною благочестивою, не маючи благочестя в душі.

Чи не створював культу матеріального (накопичення, їжі, інших захоплень).

Чи носиш натільний хрест - знаряддя нашого спасіння.

3. Не згадуй імені Господа Бога твого даремно. Чи не нарікав на Бога в хвилини хвороби, нещастя, бідності.

Чи не проявляв неповагу до священних предметів.

Чи не був неуважним під час молитви, служби Божої.

Чи не божився, не призивав ім'я Боже в звичайних розмовах.

Чи не призивав Бога і святих Його на допомогу в поганих справах, обмані,

Чи не приховував чогось на сповіді.

4. Шість днів працюй і роби всі діла твої, а день сьомий - Господу Богу твоєму.

Чи не ухилявся від богослужь у святкові дні.

Чи не працював у дні святкові та в неділю, не заставляв підлеглих працювати.

Чи не лінувався працювати в будні дні.

Чи використовував святкові дні та неділю для читання Святого Письма, духовної літератури, на молитву, духовні роздуми, добрі справи.

Чи усвідомлюєш свій обов'язок пожертви на храм та його потреби.

Чи завжди стояв у храмі зі страхом Божим, вірою і благоговінням.

5. Шануй батька твого і матір твою; і добре тобі буде, і довго житимеш на землі.

Чи не допускав неповаги до батьків неслухняністю, грубістю, чи не залишав їх без допомоги

Чи не виявляв неповаги до старших за віком. Чи не виявляв неповаги до церковних пастирів.

Чи не допускав кривди своїх підопічних.

Чи займався вихованням своїх дітей, чи не показував своїм життям поганий приклад.

Чи молився за дітей, батьків та інших членів родини своєї, духовних наставників, процвітання та благополуччя Батьківщини.

Чи всіх врятував від смерті, маючи таку можливість (голод, хвороба, утоплення). Чи не лишав життя ближнього свого, чи не спонукав до цього інших.

Чи не мав гніву, роздратування, брутальної поведінки в сім'ї та в суспільстві.

Чи виявляв милосердя ближнім.

Чи намагався примиритися з тими, що ворогуєш, чи допомагав примиритися іншим.

Чи не ставився жорстоко до тварин.

Чи не намагався покінчити життя самогубством.

Чи не вкорочував свого віку згубними звичками (паління, алкоголь, наркотики), надмірною працею та турботами.

Чи не спокушав когось до гріха своїм словом чи діями.

Чи не вбивав себе та ближніх духовно, нехтуючи моральними принципами.

Чи не робила абортів.

7. Не чини перелюбу.

Чи не чинив блуду та перелюбу, дій блудних протиприродних; чи не спокушав інших до цього.

Чи не допускав нечистих тілесних помислів.

8. Не кради.

Чи не привласнював чужого.

Чи не привласнював чужого шляхом обману, краді, грабування, хабарництва, дармоїдства.

Чи не погіршив лихварством, чи не давав грошей в борг під відсотки.

Чи не допускав обману через продаж зіпсованого товару, невірну вагу.

Чи не чинив дій проти ближніх з метою пошкодження їх майна.

9. Не свідчи неправдиво проти ближнього твого.

Чи не осуджував своїх ближніх, чи не передавав пересуди інших.

Чи утримувався від марнослів'я.

Чи не насміхався над іншими.

Чи не приховував істини в суді, не зводив наклепу на інших.

10. Не жадай нічого того, що належить ближньому твоєму.

Чи не заздрило багатству, успіху, здоров'ю інших.

Чи боровся з поганими помислами і нечистими бажаннями.

Приготування до Святого Причастя

Напередодні Причастя треба бути на вечірньому богослужінні і прочитати вдома крім вечірніх молитов канон покаєнний до Ісуса Христа, канон Богородиці і Ангелу - хоронителю.

Після півночі вже не їдять і не п'ють, бо прийнято приступати до Причастя натщесерце. Вранці читаються ранішні молитви та молитви до Святого Причастя.

Перед підходом до Святої Чаші слід зробити земний уклін і повторювати за священником молитву перед Святим Причастям.

Коли підходиш до Святої Чаші, треба скласти руки хрестоподібно на грудях права на ліву. виразно назвати своє ім'я, прийняти Святі Дари, проковтнути і поцілувати нижній край Святої Чаші як ребро Христове.

Підійшовши до столика для причасників, треба з'їсти антидор випити теплоту (теплу воду), прочитати молитви подяки після Святого Причастя.

В кінці Літургії кожен віруючий цілує Святий Хрест, щоб хресним цілуванням засвідчити свою відданість Спасителю, на спомин Якого була проведена Літургія.

Молитва перед сповіддю

Господи Боже Милосердний, не знаю як сьогодні смію стати перед Твоїм Святим Образом. Ти обдарував і обдаровуєш мене завжди Своїми Щедротами та Ласками, а я, невдячний, ображаю Тебе гріхами своїми. Але сьогодні, Господи, хочу широко навернутися й Тебе випросити, щоб гнів Твій справедливий не впаав на мене, через мою прив'язаність до гріха. Дай мені, Господи, силу й пам'ять пригадати собі всі провини мої й висповідатися сьогодні та покаятися.

Молитва після сповіді

Безконечно Милосердний Господи! Дякую Тобі від усього серця, що Ти простив мені мої гріхи й очистив мою душу. Допоможи мені, Господи, щоб я назавжди став Твоєю доброю й вірною дитиною, в майбутньому обіцяю ніколи більше не грішити й уникати всього, що мене вводить до злого.

Пречиста Діво, Богородице Маріє! Допоможи мені якнайкраще виконувати Волю Богу, будь моєю Заступницею перед Богом.

Святий Ангеле Божий, Охоронцю і Заступнику мій, бережи мене від усього злого. Амінь.

ІЗ ТВОРИНЬ СИМЕОНА АФОНСЬКОГО

«Яке вміння найбільш рідкісне? - Уміння віддавати.

Яке вміння найкраще? - Уміння прощати.

Яке вміння найважче? - Вміння мовчати.

Яке вміння найважливіше? - Уміння запитувати.

Яке вміння найпотрібніше? - Уміння слухати.

Яка звичка найнеприємніша? - Каверзність.

Яка звичка найшкідливіша? - Балакуєність.

Яка людина швидше приходить до Бога? - Милосердна.

Яка людина найсильніша? - Яка здатна досягнути Істини.

Яка людина найслабша? - Яка надіється на власні сили.

Яка людина найрозумніша? - Яка стежить за своїм серцем.

Яка прихильність найнебезпечніша? - Прихильність до свого тіла.

Яка людина найбідніша? - Яка найбільше любить гроші.

Чим протистояти біді? - Смирінням.

Чим протистояти стражданням? - Терпінням.

Яка ознака здорової душі? - Віра.

Яка ознака хворої душі? - Безнадія.

Яка ознака неправильних дій? - Роздратування.

Яка ознака добрих вчинків? - Мир душі.

Яка людина заживо померла? - Байдужа.

Яка людина ніколи не помре? - Та, що любить Бога і ближніх».

ПРИТЧІ, ПОВЧАННЯ, ДУХОВНІ БЕСІДИ

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР

ПОВЧАННЯ СВЯТИХ ОТЦІВ НА СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ПІСТ

Піст присікає черевоугодицтво, а здержливість з молитвою — розпуну похоть.

(Преподобний Ніл Синайський)

Як на полі ретельно обробленому хліборобськими знаряддями, але не засіяному корисним насінням з особливою силою виростають бур'яни, так і у серці того, хто постує, якщо він, задовольняючись одним лише тілесним подвигом не облачить розум подвигом духовним, тобто молитвою, густо і сильно виростають бур'яни зарозумілості і високоумудрості.

(111.103, Святитель Ігнатій Бренчанінов).

Корисний нам піст тілесний, бо умертвляє пристрасті. Але піст душевний неодмінно потрібен, тому і тілесний піст без нього - ніщо. Багато хто постує тілом, але не постує душею. Багато хто дотримується посту в їжі і напоях, але не у злих помислах, справах, словах. Яка їм з цього користь? Багато хто постує через день, і два, і більше, але від гніву, злопам'ятства і помсти постувати не хочуть. Багато хто не вживає м'яса, риби, вина, але язиком своїм уражають людей, подібних собі - яка їм із цього користь?

(104,1516, Святитель Тихон Задонський).

"Хлеба несть, а гневом оп'яняється?" Яка користь знемагати від посту і злословити ближнього? Яка користь утримуватися від їжі і красти чуже? Яка потреба виснажувати своє тіло і не нагодувати голодного?

(45,964, Свт. Іоанн Златоуст).

Справжній піст - відсторонення від зла, утримання язика, угамовування у собі гніву, відречення від пристрастей, злослів'я, брехні, клятвопорушництва.

(Преподобний Єфрем Сирин).

ПРАВДИВИЙ СЛІПЕЦЬ

Стародавня перська казка розповідає про чоловіка, що жив однією думкою, котра його ніколи не покидала, - мати золото, якнайбільше золота.

Це прагнення з'їдало йому мозок, з'їдало і серце. В нього не було жодної іншої думки, жодного іншого бажання. Тільки золото і золото.

Коли той чоловік ішов містом, він нічого не бачив, крім крамниць золотарів. Він був так заціплений золотом, що не бачив багатьох гарних речей... Навіть срібла. Не бачив людей, дітей, квітів, блакитного неба.

Одного дня терпець йому урвався, і він, вбігши до ювелірної крамниці, почав хапати все, що було зроблене з золота...

Звичайно, коли він виходив, на нього вже чекала поліція з наручниками.

Його спитали:

- Яки ти міг думати, що втечеш? Та ж у крамниці було повно людей!

- Повно людей? - здивовано перепитав чоловік. - Я не бачив там нікого. Я бачив тільки золото.

«Мають очі й не бачать», - каже Біблія про тих, які байдужі до Христової науки. Це можна сказати і про багатьох наших сучасників. Вони засліплені блиском речей, тих речей, які щоденно пропадають і рекламують.

ПІРІВА

Один чоловік, незадоволений собою та іншими, голосив: "Хто сказав, що кожен повинен нести свій хрест? Невже не існує жодного способу його позбутися? З мене досить моїх щоденних прикрас і турбот!"

Добрий Бог відповів йому уві сні. Чоловік побачив земне життя людей як нескінченну процесію. Кожна людина йшла, несучи на собі великий хрест, крок за кроком, з великими зусиллями просуваючись вперед.

Герой нашої розповіді також рухався в цьому нескінченному потоці людей і пересував на собі тягар свого хреста. Але скоро йому здалося, що його хрест довший, ніж у інших людей. Може тому, промайнула в його голові думка, що він не може з ним впоратися.

"Якщо б трохи вкоротив свій хрест, я так важко не мучився б", - вголос сказав він сам собі. Чоловік сів на придорожній камінь і в значній мірі вкоротив свій хрест. Коли знову рушив в дорогу, відчув, що йти стало швидше і легше. Так він дійшов до того місця, куди вела мета його земного подорожі. Тут глибочіла глибока прірва, а по той бік починалася "земля вічної радості".

Ще здалеку було видно її дивовижну красу. Але як туди перейти? Ні моста, ні кладки ... Однак люди якось туди перебиралися. Вони, як виявилось, знімали з плечей свої хрести, один кінець перекидали на другу сторону прірви і по ньому входили в цю прекрасну землю вічної радості.

Кожен хрест мав ідеальний розмір: саме такий, щоб з'єднати обидва краї прірви.

Перейшли всі. Залишився тільки один чоловік - той, який вкоротив свій хрест. Тепер він зрозумів, що його укорочений хрест не дозволить йому перейти безодню смерті.

У розпачі він почав плакати: "Ах, якби я знав ..."

Але було вже пізно ...»

Висловлюємо щире подяку начальнику Роменського відділення

Полтавського тампонажного управління ВАТ "Укрнафта"

Михну Юрію Петровичу за надану благодійну допомогу

на видання цього номера газети.

КВІТЕНЬ

1 Нд. Неділя 5-та Великого посту. Прп. Марії Єгипетської.

7 Сб. Благовіщення Пресвятої ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ Богородиці і ПРИСНОДІВИ МАРІЇ.

8 Нд. Неділя 6-та. Вербна неділя ВХІД ГОСПОДНІЙ У ЄРУСАЛИМ.

12 Чт. Великий четвер. Спомин Тайної Вечері.

13 Пт. Велика п'ятниця. Спомин святих спасених Страстей Господа нашого Ісуса Христа.

14 Сб. Велика субота.

15 Нд. СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ, ПАСХА.

16 Пн. Світла седмиця. Загальниця. Світлий понеділок.

17 Вт. Світлий вівторок. Іверської ікони Божої Матері.

22 Нд. Антипасха. Неділя 2-га після Пасхи. Ап. Фоми.

24 Вт. Радониця. Проводи. Поминання померлих.

29 Нд. Неділя 3-тя після Пасхи. Свв. жон-мироносиць.

ДУХОВНА ПОЕЗІЯ

У бронзі люто плаче наш Тарас

У бронзі люто плаче наш Тарас
сухими та горючими слізьми:
ще не минула нас лиха година,
розіп'ята конає Україна
і не чужими, рідними дітьми...

Караючись, дивуюся Всевишній,
в чім люд мій завинив на цій землі,
гріхами Святослава та Гатила,
так кров'ю щертє сплатила Україна,
і ляхам і московській татарві.

Своїм недремним оком, Боже, глянь:
мо' годі дурнів-воликів карать,
часом, мій Боже, згасає віра
як бачу нарід у лапах злого звіра,
щоби живцем з нього шкіру білувать.

Наблизь, Всевишній, той блаженний час:
щоб нивка ця толочена кіними
лише житами до землі клонилась,
щоб правда в скитськїм краї веселилась,
аби з волів постав мій люд людьми.

Якого більше щастя ще бажать
поетові у цїм і в тих світах:
забуть назавжди ту лиху годину,
не клясти люто долю з домовини,
щоб в люду зник огидний підлий страх.

А думу я пошлю будити тих,
хто здичавів між лугових богил,
в московській вражїй блекоті упився,
від матері та Роду відхрестився,
свій шлях забув до батьківських могил.

Знайдеться ще в цїм краї Моїсей,
він витягне убогий люд з пїтьми:
возрадується мати в добру днину
Бог з попелу відродить Україну
і возгордиться рідними дітьми

Михайло Полуян,
м. Ромни, березень 2012 р.

БЛАГОВІСНИК

Засновник : Роменське благочиння Сумської єпархії
Української Православної Церкви Київського Патріархату
Видається з благословення,
Мєфодія, єпископа Сумського і Охтирського
Виходить один раз на місяць
Розповсюджується безкоштовно

Наша адреса: 42005, Сумська обл.
м. Ромни
3 пров. Червонопрапорної, 17
E-mail: blagovisnyk@ukr.net
тел. (05448) 5-87-57
моб. (067)-901-15-48

Головний редактор
священник Ігор Мурий.
Газету віддруковано у ТОВ
"Торговий дім Папірус"
42000, м. Ромни, бульвар Свободи, 5
Тираж 2000 прим.
зам. №